

Obama's personality traits and their impact on developments in international political economy (2012-2016)

Arsalan Ghorbani Sheikhneshin Corresponding Author, Professor of International Relations, Faculty of Law and Political Science, Kharazmi University, Tehran, Iran. ghorbani@khu.ac.ir

Gholamreza Karimi Associate Professor of International Relations, Faculty of Law and Political Science, Kharazmi University, Tehran, Iran. ghkarimi@khu.ac.ir

Seyed Saeed Mirtorabi Associate Professor of International Relations, Faculty of Law and Political Science, Kharazmi University, Tehran, Iran. saeed.mirtorabi@khu.ac.ir

Shirin Haddad Zand PhD student in International Relations, Faculty of Law and Political Science, Kharazmi University, Tehran, Iran. sh.haddad75@gmail.com

Article Info

Article Type:
Reserch Article

Date received:
2024/11/06

Date approved:
2025/12/18

ABSTRACT

Leaders have made influential decisions that contradict their country's previous behavioral traditions in the field of international economics, and Barack Obama, as one of the most prominent and influential contemporary political leaders, is an obvious example of the impact of personality in shaping international relations and international political economy. The present study seeks to answer this question: How did Obama's personality affect the international political economy in the 2012-2016 period? The answer to the hypothesis is examined using an explanatory-developmental method, which states that Barack Obama, the President of the United States of America in his second term (2012-2016), has influenced the policy orientations of international political economy in the period 2012-2016 through the perceptual patterns, leadership, and decision-making style, utilizing diplomacy and a willingness to compromise, and concluding multilateral agreements and economic and trade cooperation with other countries..

Cite this Article: Ghorbani Sheikhneshin,A. , Karimi,G. , Mirtorabi,S. S. and Haddad Zand,S. (2025). Obama's personality traits and their impact on developments in international political economy (2012-2016). *International Relations Researches*, 15(3), 167-194. doi: 10.22034/irr.2025.503694.2660

© Author(s)

Publisher: Iranian Association of International Studies

DOI: 10.22034/irr.2025.503694.2660

Introduction

Developments in international political economy are generally understood through the interaction of structural and agency-based variables. While structural approaches emphasize the role of international institutions, economic interdependence, and the distribution of power, agency-oriented perspectives focus on political leaders and their decision-making capacities. In recent decades, the growing complexity of global crises has increased scholarly attention toward the role of leaders as independent and influential actors in shaping international outcomes. Within this context, Barack Obama represents one of the most significant contemporary political figures whose personality traits substantially influenced international political economy during his second presidential term (2012–2016).

Obama assumed leadership during a period characterized by the continuing consequences of the global financial crisis, rising competition between major powers, debates over globalization, and challenges to liberal economic governance. Unlike the unilateral and security-oriented approaches associated with the administration of George W. Bush, Obama pursued a more diplomatic, cooperative, and multilateral foreign economic policy. His administration emphasized international cooperation, institutional reform, trade agreements, and economic diplomacy as mechanisms for stabilizing and restructuring the global economy. This study seeks to answer the following question: how did Barack Obama's personality traits, based on the Five-Factor Model of personality, influence international political economy between 2012 and 2016? The central argument of the article is that Obama's personality traits—particularly openness to experience, agreeableness, emotional stability, and conscientiousness—played a decisive role in shaping his patterns of perception, leadership style, and foreign economic decision-making. Through diplomacy, compromise, multilateralism, and cooperative economic initiatives, Obama influenced the direction of international political economy during his second presidential term.

Theoretical Framework

The theoretical foundation of this study is based on the Five-Factor Model (FFM) of personality, also known as the “Big Five” model. This model categorizes personality into five broad dimensions: openness to experience, conscientiousness, extraversion, agreeableness, and neuroticism. The Five-Factor Model provides a systematic framework for understanding individual differences in behavior, cognition, and emotional responses. It has been widely applied in social, developmental, cultural, and political psychology to explain how personality shapes human behavior and decision-making processes.

In political leadership studies, personality traits are considered essential variables that influence leaders' perceptions of threats and opportunities, diplomatic behavior, crisis management, and strategic choices. Leaders with high openness to experience are generally more flexible, innovative, and willing to engage in international

cooperation. Those with high agreeableness tend to prioritize compromise, negotiation, and peaceful conflict resolution. Conversely, leaders characterized by high neuroticism often display insecurity, aggression, and confrontational tendencies in foreign policy behavior. Applying this framework to Barack Obama reveals a political leader with high levels of openness, rationality, emotional stability, and diplomatic flexibility. Obama consistently demonstrated an inclination toward multilateral engagement, institutional cooperation, and pragmatic problem-solving. His leadership style reflected a belief in dialogue, international legitimacy, and shared economic responsibility. These characteristics distinguished him from more unilateral and militarized approaches associated with previous administrations. The study also incorporates an agency-structure perspective. While structural constraints such as domestic political pressures, global economic conditions, and institutional limitations influenced Obama's policy choices, the research argues that personality functioned as an independent variable capable of shaping the interpretation of structural realities and the selection of policy responses. Therefore, international political economy cannot be understood solely through systemic explanations; individual leaders and their psychological characteristics also play a critical role in shaping international outcomes.

Methodology

This research employs an explanatory-genetic methodology aimed at identifying the causal relationship between Obama's personality traits and developments in international political economy during the period 2012–2016. The explanatory dimension of the study seeks to analyze how personality characteristics influenced political and economic decision-making, while the genetic dimension focuses on tracing the evolution of Obama's policies within their historical and institutional contexts. The study relies primarily on qualitative analysis, utilizing speeches, official documents, policy initiatives, international agreements, and scholarly literature related to Obama's foreign economic policies. Particular attention is paid to Obama's diplomatic discourse, leadership behavior, and economic initiatives during his second term. Comparative analysis is also employed to contrast Obama's leadership style with that of George W. Bush in order to highlight the significance of personality differences in shaping policy orientations. The research examines several major policy areas, including multilateral economic cooperation, reforms in global financial institutions, trade agreements such as the Trans-Pacific Partnership (TPP), cooperation with the European Union, and Obama's support for strengthening the International Monetary Fund (IMF). These cases provide empirical evidence for evaluating how personality traits translated into specific policy outcomes in international political economy.

Discussion

The findings of this study demonstrate that Barack Obama's personality traits had a substantial influence on the direction and character of international political

economy between 2012 and 2016. Obama's high degree of openness to experience contributed to his support for multilateral economic governance and institutional reform. Rather than adopting isolationist or unilateral approaches, Obama viewed international cooperation as essential for achieving economic stability and sustainable growth.

One of the clearest manifestations of Obama's personality was his emphasis on diplomacy and compromise. His administration pursued negotiations and collaborative frameworks instead of coercive economic strategies. This orientation was reflected in efforts to strengthen cooperation with major economies, expand the role of international institutions, and reinforce global financial stability after the 2008 economic crisis. Obama supported increasing IMF resources and advocated reforms designed to enhance the legitimacy and effectiveness of global economic governance.

Obama's agreeableness and emotional stability also contributed to his preference for consensus-building and pragmatic engagement. Unlike leaders driven by ideological rigidity or aggressive nationalism, Obama sought balanced and rational solutions to international economic challenges. His administration promoted economic partnerships and trade agreements that emphasized mutual benefits and international integration. The Trans-Pacific Partnership represented an important example of Obama's attempt to institutionalize economic cooperation in the Asia-Pacific region and strengthen the liberal international economic order.

In addition, Obama's leadership style reflected a high level of conscientiousness. His decision-making process was generally cautious, analytical, and evidence-based. Rather than reacting impulsively to international crises, Obama often relied on expert consultation and long-term strategic planning. This rational and measured approach contributed to greater predictability and stability in American foreign economic policy. The comparative analysis between Obama and George W. Bush further highlights the role of personality in international politics. Bush's leadership style was more strongly associated with unilateralism, militarization, and security-centered policies. His aggressive responses to international threats reflected lower levels of agreeableness and higher tendencies toward confrontational behavior. In contrast, Obama's cooperative and diplomatic orientation demonstrated how differing personality traits can produce fundamentally different approaches to international political economy even within the same structural environment. Nevertheless, the study acknowledges that Obama's policies were not determined solely by personality factors. Domestic political polarization, congressional opposition, the rise of China, and global economic uncertainties imposed important constraints on his administration. However, Obama's personality significantly shaped how these structural challenges were interpreted and managed. His leadership illustrates that political leaders are not merely passive actors responding to systemic

pressures; they actively influence international realities through their perceptions, values, and behavioral tendencies.

Conclusion

This study concludes that Barack Obama's personality traits, as interpreted through the Five-Factor Model, played a significant role in shaping international political economy during the years 2012–2016. Obama's openness to experience, diplomatic flexibility, emotional stability, and cooperative orientation contributed to the promotion of multilateralism, institutional reform, and international economic collaboration. His leadership style encouraged negotiation, compromise, and global partnership rather than confrontation and unilateralism. The findings demonstrate that personality should be considered an important analytical variable alongside structural factors in the study of international relations and political economy. Although international structures establish the general framework within which leaders operate, individual characteristics influence how leaders perceive opportunities and threats, formulate strategies, and implement policies. Obama's presidency illustrates how a leader's psychological profile can shape global economic governance and international cooperation during periods of uncertainty and transition. Ultimately, the research emphasizes the growing importance of leadership analysis in contemporary international studies. In an increasingly interconnected and crisis-prone world, political leaders possessing rationality, adaptability, and diplomatic capacity can significantly influence the stability and direction of international political economy..

Keywords: International Political Economy, Barack Obama, Political Psychology, Five- Factor Personality Model

ویژگی‌های شخصیتی اوباما و تاثیر آن بر تحولات اقتصاد سیاسی بین‌الملل (۲۰۱۶-۲۰۱۲)

ارسلان قربانی شیخ‌نشین نویسنده مسئول، استاد روابط بین‌الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران ghorbani@khu.ac.ir

غلامرضا کریمی دانشیار روابط بین‌الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران ghkarimi@khu.ac.ir

سید سعید میرترابی دانشیار روابط بین‌الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران saeed.mirtorabi@khu.ac.ir

شیرین حداد زند دانشجوی دکتری روابط بین‌الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران sh.haddad75@gmail.com

درباره مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	تحولات اقتصاد سیاسی بین‌الملل همواره از تعامل پیچیده عوامل ساختاری و فردی شکل گرفته است. بنابراین، در کنار عوامل و مؤلفه‌های ساختاری، نقطه گم‌گشته در تبیین و بررسی تحولات بین‌الملل را باید در توجه به رهبران سیاسی به مثابه کارگزاران جست‌وجو کرد. از این رو، رهبران تصمیماتی به شدت اثرگذار و در تقابل با سنت‌های رفتاری قبلی کشور خود در عرصه اقتصاد بین‌الملل اتخاذ کرده‌اند که باراک اوباما به عنوان یکی از برجسته‌ترین رهبران سیاسی تأثیرگذار معاصر، نمونه‌ای بارز از تأثیر شخصیت در شکل‌دهی به روابط بین‌الملل و در نگاهی خردتر بر اقتصاد سیاسی بین‌الملل است. پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که چگونه شخصیت اوباما بر اساس مدل پنج‌عاملی شخصیت بر اقتصاد سیاسی بین‌الملل در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۱۲ تأثیر گذاشته است؟ پاسخ فرضیه با روش تبیینی-تکوینی بررسی می‌شود که باراک اوباما، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا در دوره دوم (۲۰۱۶-۲۰۱۲) از طریق تأثیرگذاری الگوهای ادراکی، سبک رهبری و نوع تصمیم‌گیری با بهره‌گیری از دیپلماسی و تمایل به مصالحه و با انعقاد توافقات چندجانبه و همکاری‌های اقتصادی و تجاری با سایر کشورها بر جهت‌گیری‌های سیاست‌گذاری اقتصاد سیاسی بین‌الملل در دوره ۲۰۱۶-۲۰۱۲ تأثیر گذاشته است.
کلیدواژه‌ها: اقتصاد سیاسی بین‌الملل، باراک اوباما، روانشناسی سیاسی، مدل پنج‌عاملی شخصیتی	
تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۸/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۹/۲۷	

استناد به این مقاله: قربانی شیخ‌نشین، ارسلان، کریمی، غلامرضا، میرترابی، سید سعید و حداد زند، شیرین. (۱۴۰۴). ویژگی‌های شخصیتی

اوباما و تاثیر آن بر تحولات اقتصاد سیاسی بین‌الملل (۲۰۱۶-۲۰۱۲). پژوهش‌های روابط بین‌الملل، ۱۵(۳)، ۱۶۷-۱۹۴. doi:

10.22034/irr.2025.503694.2660

© نویسنده(گان)

ناشر: انجمن ایرانی روابط بین‌الملل

جهان امروز با دگرگونی‌های بنیادینی مواجه است؛ تحولاتی که نه تنها نظم ژئوپلیتیکی و روابط قدرت را دستخوش تغییر و تحول کرده؛ بلکه ماهیت تعاملات سیاسی و اقتصادی، شیوه تصمیم‌گیری و ساختارهای حکمرانی جهانی را نیز تحت تاثیر قرار داده است. در این شرایط، بسیاری از تصمیمات سیاسی و اقتصادی در چارچوب تحلیل‌های سنتی نظریات سیاسی و اقتصادی قابلیت تبیین و بررسی خود را از دست می‌دهند. بنابراین، با وجود ادبیات نظری غنی در حوزه اقتصاد سیاسی بین‌الملل، همچنان شکاف‌هایی در تبیین برخی از تصمیمات و رفتارهای دولت‌ها در عرصه اقتصاد جهانی قابل مشاهده است؛ تصمیماتی که تبلوری از دیدگاه‌های شخصی و سبک رهبری متمایز افراد است. نظریات سنتی اقتصاد سیاسی بین‌الملل مانند نظریه نئولیبرالیسم، نئورئالیسم و مارکسیسم با تاکید بر مولفه‌های ساختاری مانند نقش نهادهای اقتصاد جهانی و منافع ملی در تلاش هستند تا روند تحولات اقتصاد جهانی و قواعد بازی را در قالب منطق‌های از پیش تعیین شده تحلیل و بررسی کنند. با این حال، این نظریات و رویکردها توانایی‌های محدودی در توضیح و تبیین این مسئله دارند که چرا در شرایط ساختاری مشابه رهبران تصمیمات متفاوت و بعضاً متضادی را اتخاذ می‌کنند.

بدین ترتیب، رهبران سیاسی، به سبب جایگاه منحصربه‌فرد خود در فرایند تصمیم‌گیری، نه تنها به مثابه مجریان سیاسی عمل می‌کنند و سیاست‌های کلان دولتی را اجرایی می‌سازند، بلکه با بهره‌گیری از ویژگی‌های شخصیتی خاص می‌توانند تأثیر شگرفی بر مسیر و نتایج تحولات اقتصادی برجای بگذارند. بنابراین، امروزه در تحلیل روابط بین‌الملل، نقش رهبران و ویژگی‌های شخصیتی آنان یکی از عوامل کلیدی در تعیین روند سیاست‌ها و تغییرات جهانی به شمار می‌آید. شخصیت و ویژگی رهبران می‌تواند نگرش‌ها، تصمیمات و رویکردهای آنان را نسبت به مسائل پیچیده جهانی شکل و روند تصمیم‌گیری آنان را سازمان‌دهی کند. بدین سبب، برای درک ساختار قدرت در عصر جهانی شدن باید به خردترین کارگزار بین‌الملل که همانا فرد به مثابه رهبر است توجه ویژه‌ای مبذول داشت؛ زیرا فهم ویژگی‌های شناختی می‌تواند به درک عمیق‌تری از تحولات بین‌المللی منجر گردد.

باراک اوباما به مثابه یکی از برجسته‌ترین رهبران سیاسی تأثیرگذار معاصر، نمونه‌ای بارز از تأثیر شخصیت در شکل‌دهی به روابط بین‌الملل و در نگاهی خردتر بر اقتصاد سیاسی بین‌الملل است. ویژگی‌های شخصیتی وی، مانند سطح بالایی از توافق‌پذیری، گشودگی به تجربه و وظیفه‌شناسی و در نقطه‌ای مقابل سطح پایینی از روان رنجوری، او را قادر ساخت تا در مواجهه با چالش‌ها و بحران‌های پیچیده جهانی،

تصمیماتی مؤثر، هدفمند و آینده‌نگرانه اتخاذ نماید. درک این تأثیرات و نقش ویژگی‌های شخصیتی اوباما در شکل‌دهی به تحولات اقتصاد سیاسی بین‌الملل (۲۰۱۶-۲۰۱۲)، می‌تواند به فهم عمیق‌تر از رابطه میان رهبران سیاسی و ساختارهای جهانی کمک کند. این تحلیل، بستری برای مطالعه تعامل میان متغیرهای فردی و ساختاری در نظام بین‌الملل فراهم می‌آورد و نشان می‌دهد که چگونه شخصیت رهبران می‌تواند مسیر اقتصاد سیاسی بین‌المللی را تغییر دهد.

بدین ترتیب، رهبران تصمیماتی به شدت اثرگذار و گاه در تقابل با سنت‌های رفتاری کشور خود در عرصه اقتصاد بین‌الملل اتخاذ می‌کنند؛ بدین صورت که اوباما بر خلاف بوش پسر، رویکرد چندجانبه‌گرایی آمریکا را در عرصه‌های مختلف بازگرداند. بر این اساس می‌توان ادعا کرد که رجوع به متغیرهای فردی و شناختی در فرایند تصمیم‌گیری به جای توجه صرف به عوامل ساختاری مرتبط با نظام سیاسی، نظم بین‌الملل و نظام اقتصاد سیاسی بین‌الملل، می‌تواند در تبیین و تحلیل چگونگی و چرایی وقوع این تحولات متمرثر واقع شود. پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که چگونه شخصیت اوباما بر اساس مدل پنج‌عاملی شخصیت بر اقتصاد سیاسی بین‌الملل در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۱۲ تأثیر گذاشته است؟ پاسخ فرضیه با روش تبیینی-تکوینی بررسی می‌شود که باراک اوباما، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا در دوره دوم (۲۰۱۶-۲۰۱۲) از طریق تأثیرگذاری الگوهای ادراکی، سبک رهبری و نوع تصمیم‌گیری با بهره‌گیری از دیپلماسی و تمایل به مصالحه و با انعقاد توافقات چندجانبه و همکاری‌های اقتصادی و تجاری با سایر کشورها بر جهت‌گیری‌های سیاست‌گذاری اقتصاد سیاسی بین‌الملل در دوره ۲۰۱۶-۲۰۱۲ تأثیر گذاشته است. انتخاب این بازه زمانی از آن جهت حائز اهمیت است که باراک اوباما در دوره دوم ریاست جمهوری، با در اختیار داشتن تجربیات دوره اول، استقلال عمل بیشتری به دست آورد و توانست با رویکردهایی متمایز در عرصه بین‌الملل ظاهر شود. بدین ترتیب، هدف مقاله حاضر شناخت شخصیت وی به عنوان رهبری تأثیرگذار در عرصه جهانی است و نشانگر این امر است که در کنار نقش ساختارها، محدودیت‌های نهادی و ساختار نظام بین‌الملل، فرد به عنوان رهبر در فرایند تصمیم‌گیری‌های سیاسی تأثیرگذار است و شخصیت و دیدگاه یک رهبر می‌تواند در کنار عوامل و مؤلفه‌های دیگر بر ساختارها و ترتیبات اقتصادی بین‌الملل تأثیر شگرفی برجای گذارد.

۱. پیشینه پژوهش

امروزه بسیاری از پژوهشگران و نویسندگان به ابعاد ناشناخته افراد به ویژه رهبران سیاسی توجه ویژه‌ای مبذول می‌دارند؛ زیرا بررسی دقیق اعمال و تصمیمات دولت‌ها تنها مختص به سطح دولتی و بین‌الملل

نمی‌شود بلکه باید به تحلیل شخصیت رهبران سیاسی نیز پرداخت. بنابراین، اگرچه در ارتباط با نقش روانشناسی سیاسی در سیاست بین‌الملل آثار بسیاری به زبان فارسی و لاتین تألیف شده، اما در خصوص این پژوهش، مقالات و کتبی که به صورت مستقیم به نقش و کارکرد روانشناسی سیاسی در اقتصاد سیاسی بین‌الملل اشاره داشته باشند؛ یافت نشد و همین خلاء، ضرورت و نیاز به انجام این پژوهش را برجسته می‌سازد. باین‌وجود برخی از آثار تألیفی در حوزه‌ی روانشناسی و سیاست بین‌الملل عبارتند از: پایان‌نامه‌ای با عنوان «قدرت شخصیت در تصمیم‌گیری: مطالعه تصمیم اواما برای انجام حملات هوایی در سوریه^۱» پرداخته می‌شود. اما جوهانسون^۲ (۲۰۱۶)، نویسنده نوشتار حاضر، در این پایان‌نامه به بررسی شخصیت باراک اواما در جهت درک چگونگی تأثیر شخصیت یک رهبر در فرایند تصمیم‌گیری در سیاست خارجی می‌پردازد. نویسنده این نوشتار درصدد آن است تا نشان دهد که شخصیت اواما در سطح تحلیل فردی در کنار سطح تحلیل بین‌الملل و سطح تحلیل دولت‌ها در فرایند تصمیم‌گیری حائز اهمیت است و نقش بسزایی در تصمیم‌گیری وی برای انجام حملات هوایی به سوریه دارد.

همچنین، حسن الکتونه^۳ (۲۰۱۶)، نویسنده مقاله بعدی با عنوان «پیوند تئوری و عمل / باراک اواما^۴» به سبک رهبری رئیس‌جمهور آمریکا در طول ۸ سال تلاش در جهت تحقق وعده‌های خود به رای‌دهندگان می‌پردازد. این مقاله تئوری‌های رهبری و تئوری رفتاری را در خصوص بحث درباره سبک رهبری اواما مورد بررسی قرار می‌دهد. نویسنده به دستاوردهای اواما در سطح ملی و بین‌المللی و ویژگی‌های شخصیتی رهبری اواما اشاره می‌کند و به این نتیجه می‌رسد که شخصیت رهبر تحول‌آفرین برای به دست آوردن حمایت لازم کافی نیست؛ مگر اینکه شخصیت رهبر تحول‌آفرین شامل رفتار دموکراتیک باشد.

در مقاله بعدی محمد کمال^۵ و خالد هاشم محمد^۶ (۲۰۱۷)، «اواما و استراتژی تحول از خاورمیانه به منطقه آسیا-اقیانوسیه^۷» به کاهش علاقه آمریکا به خاورمیانه و چرخش به سمت آسیا به دلیل افزایش اهمیت آسیای جنوب شرقی در اقتصاد جهانی می‌پردازند. نویسندگان به این نکته دست می‌یابند که اگر

¹ The power of personality in decision-making: study of Obama's decision to launch air strikes in Syria

² Emma Johannesson

³ Hassan Elkatawneh

⁴ Bridging Theory and Practice Leadership/ Barak Obama

⁵ Mohamed Kamal

⁶ Khalid Hasaim Mohammed

⁷ Obama and Transformation Strategy from the Middle East to the Asia-Pacific Region

چه او با ما در سطح سیاست خارجی دستاوردهای متعددی را برای آمریکا رقم زده است؛ اما مهمترین دستاورد وی امضا و تصویب قرارداد مشارکت ترنس پاسیفیک است. آنان همچنین به سیاست‌های جدید آمریکا که ممکن است چین را به اتخاذ سیاست‌های خصمانه علیه آمریکا سوق دهد؛ اشاره می‌کنند. غلامرضا کریمی و حمید احمدی‌نژاد (۱۴۰۳)، در مقاله خود با عنوان «کارکرد روانشناسی سیاسی در دنیای دیپلماسی» نشان می‌دهند که چگونه و چرا روانشناسی سیاسی می‌تواند در فرایند دیپلماسی کمک کند. آنان اشاره می‌کنند که عوامل شخصیتی بر مهارت دیپلماتیک تأثیر می‌گذارند. نگارندگان این مقاله نتیجه می‌گیرند که آگاهی و تسلط به اصول و مهارت‌های روان‌شناختی برای دیپلمات‌ها بسیار با ارزش و حیاتی است؛ زیرا فهم درست رفتار، گفتار، لحن و زبان بدن طرف مقابل خود، فرصت‌هایی را برای ایجاد همکاری و همراهی بیشتر فراهم می‌سازد.

در مقاله‌ای دیگر با عنوان «تأثیر عامل شخصیت بر تصمیم‌گیری سیاست خارجی: مطالعه موردی سیاست خارجی جورج بوش دوم در قبال ایران» که توسط حسین پوراحمدی میدی، محمد سلطان‌پور (۱۴۰۱) به نگارش در آمده؛ نویسندگان به بررسی تأثیر ویژگی‌های شخصیتی جورج بوش پسر بر سیاست خارجی تهاجمی آمریکا در قبال ایران می‌پردازند. نویسندگان با استفاده از مدل آلبرت آلیس، رویدادهای تأثیرگذار زندگی بوش، نظام عقاید و پیامدهای روانی آن را تحلیل کرده‌اند. بنابراین، ویژگی‌هایی همچون برون‌گرایی و هیجان‌طلبی در کنار فشارهای ساختاری موجب تصمیم‌گیری‌هایی چون حمله به عراق و قرار دادن ایران در محور شرارت شده است. این مطالعه بر اهمیت روان‌شناسی سیاسی در تحلیل سیاست‌خارجی مبتنی بر استخراج داده‌ها از منابع بیوگرافیک تأکید دارد.

حسن عابدینی کسکوئی، حسین مسعودنیا و مهناز گودرزی (۱۴۰۰)، نویسندگان مقاله با عنوان «شخصیت دونالد ترامپ و تأثیر آن بر سیاست خارجی آمریکا در قبال برجام (براساس نظریه آناگرام)» به بررسی تأثیر ویژگی‌های شخصیتی دونالد ترامپ بر سیاست خارجی آمریکا در قبال ایران، به ویژه در خصوص برجام می‌پردازند و با بهره‌گیری از نظریه آناگرام؛ شخصیت ترامپ را تحلیل کرده و نشان می‌دهند که ویژگی‌هایی نظیر سلطه‌طلبی و خودشیفتگی منجر به اتخاذ رویکرد تهاجمی، خروج از برجام و فشار حداکثری علیه ایران شده است. در نهایت نویسندگان به این نتیجه دست می‌یابند که سیاست خارجی ترامپ بر اصول قدرت سخت و بی‌اعتنایی به قواعد بین‌المللی پایه‌ریزی شده است. بنابراین، نوآوری مقاله حاضر به بررسی تأثیر روان‌شناسی شخصیت بر تصمیمات سیاسی در حوزه اقتصاد جهانی می‌پردازد که کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. برخلاف پژوهش‌های پیشین که بر جنبه‌های امنیتی و

سیاست خارجی صرف متمرکز بودند در این مقاله نویسندگان در تلاش هستند تا نقش ویژگی‌های شخصیتی باراک اوباما را در جهت‌گیری‌های اقتصادی و چندجانبه‌گرایانه آمریکا در عرصه اقتصاد سیاسی بین‌الملل بررسی کنند.

۲. چارچوب نظری روان‌شناسی سیاسی

روان‌شناسی سیاسی شاخه‌ای میان‌رشته‌ای از روان‌شناسی و علوم سیاسی است که هر یک مصادیق و مفاهیم منحصر به فرد را دارند و تا پیش از دهه ۱۹۹۰ هر یک از این علوم در حوزه علمی خود به بررسی و تبیین حوادث و رویدادهای شناختی و سیاسی می‌پرداختند. نقطه ثقل ظهور رشته‌ای نوین به نام روان‌شناسی سیاسی را می‌توان در اواخر قرن ۱۹ مشاهده کرد که توسط چارلز مریام^۱، استاد علوم سیاسی در دانشگاه شیکاگو بیان شد. با وجود آنکه مریام اولین نظریه‌پرداز روان‌شناسی سیاسی در این حوزه محسوب می‌شود؛ لیکن شاگرد وی به نام هارولد لاسول^۲ توانست ایده وی را بسط دهد و امروزه به عنوان پدر روان‌شناسی سیاسی شناخته می‌شود (Mcdermott, 2004: 4). باین وجود؛ روان‌شناسی سیاسی به مثابه رشته دانشگاهی مسیر پر فراز و نشیبی را طی کرده تا امروزه به عنوان تئوری محبوب توسط بسیاری از تحلیل‌گران و سیاست‌مداران مورد استفاده قرار گیرد. مک گوایر^۳ به عنوان یکی از نظریه‌پردازان رشته روان‌شناسی سیاسی سه مرحله مهم را در توسعه این حوزه شناختی به شرح ذیل مشخص می‌کند:

عصر مطالعه شخصیت در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ تحت سلطه روانکاوی (Dongare, 2022: 1523)؛ خاستگاه تاریخی این رشته از میانه دو جنگ جهانی اول و دوم برای پاسخ به افزایش تنش‌های سیاسی و ایرانی جنگ جهانی اول و در ادامه آغاز جنگ جهانی دوم و همچنین به مثابه واکنش علیه دول توتالیتیر مدرن سرچشمه می‌گیرد (Nesbitt-Larking, Kinnvall, Capelos and Dekker, 2014: 5). دوره ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ مطالعات نگرش سیاسی و رفتار رأی‌دهی که با محبوبیت فرضیه «انسان منطقی» مشخص می‌شود (Dongare, 2022: 1523). دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ دورانی را آغاز کرد که در این دوران باورهای سیاسی، پردازش اطلاعات و تصمیم‌گیری تمرکز ویژه‌ای دارند و تئیدگی میان سیاست بین‌الملل و روان‌شناسی به وضوح در این دوران قابل مشاهده است (Dongare, 2022: 1523).

¹ Charles Edward Merriam

² Harold Lasswell

³ Michael T. McGuire

روانشناسی سیاسی از طیف گسترده‌ای از رشته‌های گوناگون مانند انسان‌شناسی، زیست‌شناسی، ارتباطات، اقتصاد، ژنتیک و جامعه‌شناسی الهام می‌گیرد. پژوهش در روان‌شناسی سیاسی با هدف درک، تبیین و پیش‌بینی پویایی‌های روان‌شناختی، ساختارهای سیاسی و فرایندهای سیاسی در زمینه‌های اجتماعی و تاریخی گسترده در رفتارهای سیاسی، تصمیم‌گیری سیاسی، روابط گروهی و درون‌گروهی و سایر پدیده‌های سیاسی مانند انتخابات، اعتراض سیاسی، خشونت، درگیری و تروریسم ایجاد می‌شود. در واقع، حوزه‌های کلیدی پژوهش روان‌شناسی سیاسی توسط انجمن بین‌المللی روان‌شناسی سیاسی^۱ به چهارده بخش تقسیم شده که عبارت‌اند از: ۱- سیاست هویت و سیاست مهاجرت ۲- درگیری، خشونت و تروریسم ۳- روابط بین گروهی ۴- شخصیت رهبری و تصمیم‌گیری نخبگان ۵- افکار عمومی ۶- ارتباطات سیاسی ۷- فرهنگ سیاسی، هویت و دین ۸- رفتار سیاسی و مشارکت در انتخابات ۹- مشارکت مدنی و تغییر اجتماعی ۱۰- دموکراسی، توسعه مدنی و سیاست اخلاقی ۱۱- روابط بین‌الملل و سیاست خارجی ۱۲- توسعه نظری و روش‌شناختی جدید ۱۳- زیست‌شناسی، ژنتیک و علوم اعصاب ۱۴- روان‌شناسی سیاسی بالینی است (Elad-Strenger and Mintz, 2015: 1).

همان‌گونه که مشهود است روان‌شناسی سیاسی دارای ابعاد متعددی است که هر یک از این شاخه‌ها مصادیق، مؤلفه‌ها و مدل‌های منحصربه‌فرد خود را در تحلیل و تبیین سیاست‌های بین‌الملل دارند؛ لیکن به نظر می‌رسد؛ بهره‌مندی از شاخصه شخصیت‌شناختی، ابزارهای کارآمدی را در اختیار تحلیل‌گران و نظریه‌پردازان سیاسی در جهت تبیین رفتارشناسی رهبران سیاسی ارائه می‌دهد.

کلمه شخصیت از کلمه لاتین «شخصیت^۲» به معنای نقاب گرفته شده است. با وجود آنکه اتفاق نظر در خصوص معنای مفهوم شخصیت میان نظریه‌پردازان وجود ندارد؛ لیکن شخصیت را می‌توان به عنوان الگوهای رفتاری سازگار و فرایندهای فردی ناشی از خود تعریف کرد. به گفته کوکنل^۳، شخصیت «به مثابه مجموعه‌ای از ویژگی‌های فیزیکی، ذهنی و روحی است که فرد را از دیگران متمایز می‌سازد» (Shabani, 2018: 106). بنابراین، تعداد نظریه‌های مختلفی در جهت توضیح جنبه‌های مختلف شخصیت پدید آمده است که عبارت‌اند از:

¹ International Society of Political Psychology

² Persona

³ Köknel

الف- نظریه‌های زیستی یا زیست‌شناختی: رویکردهای بیولوژیکی را نشان می‌دهد که بین ژنتیک و ویژگی‌های شخصیتی ارتباط وجود دارد.

ب- نظریه‌های رفتاری: شخصیت نتیجه تعامل بین فرد و محیط است. نظریه‌پردازان، رفتارهای قابل مشاهده و اندازه‌گیری را مطالعه می‌کنند و نظریه‌هایی را که افکار، حالات و احساسات درونی را در نظر می‌گیرند را رد می‌کنند زیرا معتقدند که قابل اندازه‌گیری نیستند.

ج- نظریه روان‌پویایی: نظریه‌های روان‌پویایی به شدت تحت تأثیر کار زیگموند فروید^۱ قرار دارند و به تأثیر ضمیر ناخودآگاه و تجربیات دوران کودکی بر شخصیت تأکید دارند.

د- نظریه‌های انسان‌گرا: این نظریه مفهوم خودشکوفایی را ترویج می‌کند که نیاز ذاتی رشد شخصی است و اینکه چگونه رشد شخصیتی موجب انگیزش رفتار می‌شود.

ر- نظریه‌های صفت: یکی از برجسته‌ترین حوزه‌های روان‌شناسی شخصیت است. یک صفت یک ویژگی نسبتاً پایدار است که سبب می‌شود فرد به روش‌های خاص که نشانگر الگوهای رفتاری را رفتار کند.

برخی از شناخته‌شده‌ترین نظریه‌ها در این حوزه نظریه سه بعدی آیزنگ و نظریه شخصیت پنج عاملی هستند (Cherry, 2024).

نقطه آغازین مدل پنج عاملی شخصیت^۲ را می‌توان در نوشتار فیسکه^۳ در سال ۱۹۴۹ جست‌وجو کرد؛ البته این نظریه در طول سال‌ها توسط محققان دیگری همچون نورمن^۴ (۱۹۶۷)، اسمیت^۵ (۱۹۶۷)، گلدلرگ^۶ (۱۹۸۱) و در نهایت توسط مک کری و کاستا^۷ (۱۹۸۷) گسترش یافت (Shabani, 2018: 108). این نظریه مجموعه‌ای از پنج بعد یا حوزه صفت گسترده است که اغلب به عنوان «پنج بزرگ» شناخته می‌شود که شامل؛ برون‌گرایی، توافق، وظیفه‌شناسی، روان‌رنجوری و گشودگی به تجربه (Soto and Jackson, 2015: 1) است و بر خلاف سایر نظریه‌ها که افراد را در دسته‌های مشخص دوتایی (درون‌گرا یا برون‌گرا) دسته‌بندی می‌کنند مدل پنج بزرگ ادعا می‌کند که هر ویژگی شخصیتی شامل یک طیف گسترده‌ای از شاخص‌ها است.

¹ Sigmund Freud

² The five-factor model of personality (FFM)

³ D. W. Fiske

⁴ Norman

⁵ Smith

⁶ Goldberg

⁷ McCrae & Costa

۱- برون‌گرایی: این مؤلفه شخصیت با جامعه‌پذیری، پرحرفی، تحریک‌پذیری، قاطعیت و میزان زیادی از ابراز احساسات مشخص می‌شود. این مدل به عنوان یکی از متداول‌ترین ابعاد (در نظریه دو بعدی شخصیت برون‌گرایی / درون‌گرایی) مورد توافق محققین مختلف قرار گرفته است. در واقع، دو بعد برون‌گرایی / درون‌گرایی در ابتدا توسط کارل یونگ (۱۹۲۰) بیان شد (لوترل، ۲۰۰۹: ۱۷). از نظر وی این دو ویژگی به عنوان دو بعد متضاد تلقی می‌شوند و درعین حال در کنار یکدیگر معنا می‌یابند (Shabani, 2018: 108).

۲- توافق‌پذیری: مؤلفه دوم به نحوه رفتار افراد با روابط با دیگران اشاره دارد و برخلاف برون‌گرایی که شامل پیگیری روابط است، توافق‌پذیری بر جهت‌گیری و تعامل افراد با دیگران متمرکز است (Lim, 2023).

۳- وظیفه‌شناسی: وظیفه‌شناسی ویژگی شخصیتی فردی است که نسبت به تأثیر رفتار خود بر اطرافیان آگاهی نشان می‌دهد. از ویژگی‌های این بعد می‌توان به سطوح بالای تفکر، با کنترل تکانه و رفتارهای هدفمند اشاره کرد. با وجدان بودن و تمایل به سازمان‌دهی و توجه به جزئیات از دیگر ویژگی‌های وظیفه‌شناسی است که رفتارهای مبتنی بر وظیفه و هدف را مانند تفکر قبل از اقدام، پیروی از هنجارها و قوانین و برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی و اولویت‌بندی را تسهیل می‌کند (Shabani, 2018: 113).

۴- روان‌رنجوری: دارای ویژگی‌هایی مانند اضطراب، بدخلقی و حسادت است. (Thompson, 2008: 546) بنابراین، روان‌رنجوری حاکی از عدم سازگاری مثبت و سازگاری عاطفی در افراد می‌باشد (Shabani, 2018: 108).

۵- گشودگی به تجربه: آخرین ویژگی مدل شخصیت پنج‌عاملی به تمایل فرد برای آزمایش موارد جدید و همچنین شرکت در فعالیت‌های تحلیلی و فکری اشاره دارد که شامل توانایی «فکر کردن خارج از جعبه» است. گشودگی به تجربه به خوبی ثبات عاطفی کلی یک فرد را از طریق نحوه درک وی از جهان توصیف می‌کند (Lim, 2023) و به این نکته توجه می‌کند که یک فرد چه میزان ذهن باز دارد و چنین افرادی معمولاً به اتخاذ استراتژی‌ها و ایده‌های جدید تمایل دارند (Shabani, 2018: 114).

مدل پنج‌عاملی شخصیت، تفاوت‌های فردی گسترده در زندگی اجتماعی و عاطفی را در پنج دسته مبتنی بر تحلیل عاملی سازمان‌دهی می‌کند (McAdams and Pals, 2006: 204)؛ بنابراین، این مدل چارچوب قانع‌کننده‌ای برای ایجاد معیارهای شخصیتی ارائه می‌کند که به دنبال نمایش دامنه تفاوت فردی به طور گسترده و سیستماتیک است. همچنین، پژوهشگران را قادر می‌سازد تا ساختارها و معیارهای بی‌شماری

را در این زمینه در یک فضای مفهومی معنادار قرار دهند و توانایی آنان را برای مقایسه و تطبیق ساختارهای مختلف افزایش می‌دهد (McAdams, 1992: 331). بنابراین، این مدل شخصیت‌شناسی افراد بر مبنای پنج ویژگی شخصیتی، نقش برجسته‌ای در مطالعات انجام‌شده در روان‌شناسی اجتماعی، رشدی، فرهنگی و بالینی ایفا می‌کند.

۳. تبیین و بررسی شخصیت اواما بر اساس مدل پنج شخصیتی

۱- برون‌گرایی: برای تحلیل برون‌گرایی به مثابه یکی از شاخصه‌های اصلی شخصیت‌شناسی باراک اواما در گام ابتدایی می‌توان به تبلور آن را در سبک رهبری و رویکرد سیاسی وی اشاره کرد. در واقع برون‌گرایی دارای شاخص‌ها و مؤلفه‌هایی همچون اجتماعی بودن، تعامل بالا و تمایل به مرکز توجه بودن است.

۱-۱- مهارت‌های ارتباطی قوی: اواما به عنوان یک سخنران، کاریزماتیک شناخته می‌شود که قدرت بالایی در برقراری ارتباط با مخاطبان خود دارد. او تلاش کرد تا در سخنرانی‌های خود از داستان‌سرایی و عبارات امیدبخش در جهت جلب رضایت و اعتماد با مخاطبان خود بهره‌گیرد که این امر نشانگر سطح بالای برون‌گرایی و مهارت ارتباطی وی است (Levy, 2010: 34). بنابراین، اواما به عنوان مردی کلامی با مهارت‌های لفظی خوب و سطح بالای برقراری روابط اجتماعی شناخته می‌شود؛ (Renshon, 2012: 20) همچنین اواما با سبک منحصر به فرد خود و تمایل در جهت برقراری گفت‌وگوهای دوطرفه در تلاش بود تا اعتماد عمومی را جلب و پیام خود را با شفافیت به مردم منتقل نماید (Grant, Grino and Hofmann, 2011: 532) اما توجه به این نکته ضروری است که ویژگی‌های برون‌گرایی اواما مورد انتقاد استنکی ای رنشون قرار گرفت، زیرا وی معتقد بود که اواما با وجود آنکه توانایی سخنوری و ارتباط با افراد را دارد اما در خصوص متقاعد ساختن مخالفان ضعیف عمل می‌کند (Johannesson, 2016: 19).

۱-۲- تمایل به دیپلماسی چندجانبه و تعاملات بین‌المللی: در سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا در دوران ریاست جمهوری باراک اواما به وضوح می‌توان شخصیت برون‌گرایی اواما را مشاهده کرد که در صدد گسترش همکاری‌های چندجانبه در سطح بین‌المللی بود؛ به عنوان مثال می‌توان به توافق هسته‌ای با ایران در سال ۲۰۱۵ اشاره کرد که نشان‌دهنده تمایل وی به برقراری روابط با بازیگران با نگرش‌های گوناگون در سطح بین‌الملل است. در واقع، باراک اواما باور داشت که گفت‌وگو و تعامل کارآمدترین

راهکار می‌باشد و در تلاش بود تا اختلافات را از مسیرهای مسالمت‌آمیز و دیپلماتیک حل و فصل نماید (Nunlist, 2016: 4).

۱-۳- توانایی مدیریت و جلب حمایت عمومی: همان‌گونه که اشاره شد او با مرد کلام شناخته می‌شود و در تمام دوران ریاست جمهوری خود در تلاش بود تا تصمیمات خود را با پشتیبانی و حمایت مردم پیش ببرد. بنابراین، او با توانست با ایجاد ارتباطات گسترده و شبکه‌سازی قوی، حمایت عمومی را به دست آورد و پایگاه حامیان خود را در مقابل نظرات مخالف خود گسترده‌تر سازد. وی اغلب در نشست‌ها و گفت‌وگوهای عمومی حضور پیدا می‌کرد و در تلاش بود تا تعامل مستقیم خود را با مردم حفظ کند (Harris, 2019: 22,23,24).

۱-۴- تأثیرپذیری و تمایل به ریسک‌پذیری متعادل: باراک او با وجود تمایل به همکاری و تعاملات گسترده در عرصه بین‌الملل؛ به دنبال ماجراجویی و یا درگیر شدن در فعالیت‌های پرخطر که نتواند آن‌ها را کنترل کند و نتایج سهمگین و گاه غیرقابل جبران را با خود به همراه داشته باشد؛ نبود (Johannesson, 2016: 21). در واقع این ویژگی باراک او با در تضاد با برون‌گرایی قرار می‌گیرد زیرا رهبران سیاسی برون‌گرا در اغلب مواقع به دنبال فرصت‌ها و شرایطی هستند تا بتوانند تصمیمات تأثیرگذار و ریسک‌پذیر را به کار گیرند که او با در برخی از مواقع و متناسب با شرایط از این قاعده مستثنا می‌شد. در نهایت می‌توان بیان داشت که تصمیم‌گیری‌های وی در دوران ریاست جمهوری در شرایط پیچیده داخلی و بین‌المللی نشان‌دهنده ترکیبی از ویژگی‌های برون‌گرایی و درون‌گرایی است؛ بدین معنا که از یک سو با استراتژی مرد کلام تعاملات عمومی قوی با جامعه برقرار می‌ساخت و در نقطه مقابل نیز در مواجهه با تصمیمات استراتژیک به ارزیابی منطقی تصمیمات می‌پرداخت و از ریسک‌های محدود استفاده می‌کرد.

۲- توافق‌پذیری: برای بررسی و تبیین شاخص توافق‌پذیری باراک او با، به یکی از مهم‌ترین استراتژی‌های وی یعنی تعامل با دیگر سیاستمداران می‌توان اشاره کرد. او به عنوان یک سیاست‌مدار با دقت به افکار افراد جامعه گوش می‌داد و در تلاش بود تا نظرات آنان را بشنود. (Johannesson, 2016: 26). او همواره در تلاش بود تا نظرات مختلف را در فرایند تصمیم‌گیری‌ها، برای رسیدن به توافقات و اجماع میان گروه‌های مختلف سیاسی و اجتماعی استفاده کند و این ویژگی شاخص باراک او با توانست او را در تقویت ویژگی وظیفه‌شناسی برای اتخاذ تصمیمات بلندمدت مبتنی بر منافع ملی یاری رساند تا به راه‌حلی پایدار دست یابد. بنابراین، موضع او با در توافق‌پذیری بالاتر از حد متوسط قرار داشت.

۳- **وظیفه‌شناسی:** دیوید مارانیس^۱ زندگی باراک اوباما را از دوران کودکی او تا زمانی که زمام امور را عهده‌دار شود؛ را مورد مطالعه و بررسی قرار داده و توضیح می‌دهد که چگونه زندگی اوباما از طریق عزم برای اجتناب از تله‌های زندگی شکل گرفته است. تله‌هایی که مطرح شده است عبارتند از تله خانواده غیرمعمول، تله جغرافیایی و تله نژادی که چگونه سیاه‌پوست بودن وی در آمریکا اغلب با طرد شدن و بدبینی توسط جامعه همراه بوده است. مارانیس معتقد است که این تله‌ها به باراک اوباما کمک کرد تا محتاطانه‌تر سیاست‌های خود را در پیش گیرد؛ بنابراین، مهارت تفکر استراتژیک و اراده وی برای اتخاذ تصمیمات بزرگ، نشانگر این امر است که وی از وظیفه‌شناسی بالایی برخوردار است و می‌توان بیان داشت که از بارزترین ویژگی‌های شخصیتی وی به شمار می‌رود که بالاترین امتیاز را از آن خود می‌کند. باراک اوباما همواره در تلاش بود تا مسائل را با رویکردهای منطقی و مبتنی بر تحلیل بررسی کند. در حقیقت، وظیفه‌شناسی باراک اوباما را می‌توان در تعهد به انجام مسئولیت‌ها، تلاش برای تصمیم‌گیری‌های منطقی و آگاهانه مشاهده کرد. وی در دوران ریاست جمهوری خود، همواره سعی داشت تا با رویکردی منطقی، مشکلات و بحران‌ها را تحلیل و راه‌حل‌های پایدار را با در نظر گرفتن اهداف بلندمدت مبتنی بر اصول ارائه دهد (Pfiffner, 2011: 18).

۴- **روان رنجوری:** سبک رهبری باراک اوباما در شرایط بحرانی به مثابه یکی از ویژگی‌های مشخص ریاست جمهوری وی مطرح شده است؛ زیرا تحلیل روان رنجوری اوباما بر اساس ویژگی‌های شخصیتی وی نشان می‌دهد که از لحاظ روان‌شناختی شخصیتی متعادل و با ثبات دارد و تمایلی زیادی به اضطراب یا ناامیدی نشان نمی‌دهد؛ وی حتی در دوران پرتنش و بحرانی با تسلط بر خود، تصمیمات سنجیده و منطقی اتخاذ کرد که نشان از تعادل هیجانی، ثبات عاطفی و مهارت تصمیم‌گیری منطقی دارد. (Geeknack, 2020)

۴-۱- **ثبات عاطفی در زمان فشار:** باراک اوباما در مسیر پرفرازونشیب ریاست جمهوری خود با بحران‌های متعددی همچون بحران‌های اقتصادی، بین‌المللی و حتی کشمکش‌های سیاسی داخل مواجه بود؛ لیکن وی به جای واکنش‌های آنی و هیجانی درصدد یافتن راه‌حل‌های بلندمدت و مناسب برآمد؛ برای مثال می‌توان به بحران مالی و چالش‌های دیگر، مانند جنگ در افغانستان و عراق اشاره داشت که اوباما با آرامش، استراتژی‌ها و رویکردهای نوینی را اتخاذ کرد (Jishe, 2015: 3-4). در هنگام بحران مالی ۲۰۰۸، او با سرعت قانون برنامه بهبود و سرمایه‌گذاری آمریکایی به ارزش ۸۳۱ میلیارد دلار را امضا کرد

¹ David Maraniss

که تبلوری از تصمیمات عاقلانه و توانایی وی برای حل مشکلات و بحران‌های غیرقابل‌پیش‌بینی است (Business Because, 2024). رویکرد رهبری وی در شرایط بحران‌زا تنها حفظ آرامش و اتخاذ تصمیمات عاقلانه و بلندمدت نبود؛ بلکه باید به ابعاد دیگری از شخصیت وی توجه داشت. وی در تلاش برای ایجاد انگیزه در اطرافیانش بود تا آنان را در برابر فشارهای شدید و غیرقابل‌پیش‌بینی متمرکز و مؤثر نگه دارد. بنابراین، توانایی و پتانسیل او با ما در رهبری با صبر و درایت و همچنین اطمینان وی از اینکه تیم حرفه‌ای در حین عبور از مسیر پر پیچ‌وخم موانع سیاسی بر وظایف خود متمرکز هستند؛ نشان از سطح پایین استرس و اضطراب است که در حقیقت نمایانگر اعتماد به خود و تصمیمات است (Geeknack, 2020). بنابراین، سطح بالای وظیفه‌شناسی او با ما، سطح روان رنجوری وی را کاهش می‌دهد؛ زیرا توانایی وی برای حفظ آرامش و اتخاذ تصمیمات منطقی به ویژه در موقعیت‌هایی که می‌تواند ثبات عاطفی افراد را به شدت تحت تأثیر قرار دهد؛ یکی از ویژگی‌های اصلی ریاست جمهوری وی قلمداد می‌گردد.

۵- گشودگی به تجربه: یکی دیگر از مؤلفه‌های نظریه شخصیت پنج عاملی، گشودگی به تجربه است که نشانگر تمایلات فرد در یافتن ایده‌های جدید، خلاقانه و پذیرش تجربیات جدید و متنوع است. باراک او با ما به عنوان یکی از روسای جمهور آمریکا بسیار علاقه‌مند بود تا شیوه‌های جدید و نوآورانه را در عرصه بین‌الملل اجرایی سازد که تبلور آن را می‌توان در تلاش برای همکاری‌های بین‌المللی و حل مسائل و بحران‌ها مشاهده کرد. گشودگی به تجربه در شخصیت او با ما به او این امکان را می‌دهد تا در شرایط پیچیده، راه‌حل‌ها و رویکردهای متفاوتی را اتخاذ کند که تأثیر بسزایی بر سیاست خارجی و داخلی وی بر جای گذاشته است.

۵-۱- تمایل به نوآوری و ایده‌های جدید: یکی از نشانه‌های گشودگی به تجربه را می‌توان در تمایل وی در پذیرش ایده‌های نوآورانه متصور شد که به وضوح در سیاست‌گذاری‌های وی؛ به ویژه در مسائل بهداشتی و درمانی، مسئله انرژی‌های پاک و اصلاحات اقتصادی مشهود است. برای مثال؛ برنامه بهداشتی او با ما که یکی از رویکردهای نوآورانه وی برای گسترش پوشش بیمه درمانی در ایالات متحده آمریکا است. این سیاست جسورانه نمایانگر تمایل و علاقه وی به ریسک‌پذیری برای تغییر ساختارهای سنتی است (Rak and Coffin, 2013). همچنین او در زمان بحران اقتصادی بزرگ سال ۲۰۰۸، از رویکردهایی مانند حمایت‌های مالی و اصلاحات اقتصادی بهره گرفت.

۲-۵- علاقه‌مندی به همکاری‌های بین‌المللی و چندجانبه‌گرایی مبتنی بر توانایی درک دیدگاه‌های

مختلف و فرهنگ‌های متعدد: گشودگی به تجربه منجر گشت تا اواما به همکاری و تعامل با کشورهای دیگر تمایل داشته باشد. ریشه آن را می‌توان در دوران کودکی وی یافت زیرا وی از دوران کودکی علاقه وافری به یادگیری و کسب دانش نسبت به فرهنگ‌ها، ایده‌ها و تاریخ کشورهای دیگر داشت که نقطه ثقل آن را می‌توان در محیط اجتماعی وی جست‌وجو کرد. در حقیقت، اواما به عنوان یک فرد دو نژادی، برای درک دو دنیای متفاوتی که در آن زندگی کرده؛ تلاش کرد. بنابراین، در مسیر یافتن هویت خود و معنا بخشیدن به تاریخ و هویت سیاه‌پوستان، در تلاش بود تا با دیدگاه‌های متعددی به تبیین و بررسی فرهنگ و جوامع گوناگون بپردازد. (Remnick, 2010: 228) این ویژگی وی در سیاست خارجی مشهود است؛ برای مثال توافق هسته‌ای ایران و بهبود روابط دیپلماتیک با کوبا که نشانگر تلاش وی در جهت تعامل و همکاری برای حل مسائل و جایگزین کردن آن با رویارویی‌های مستقیم و غیرمستقیم است (Kerry, 2017). گشودگی به تجربه این امکان را فراهم ساخت تا وی با نگاهی خلاقانه و متنوع به چالش‌ها و فرصت‌ها بنگرد و در سطح بین‌المللی با زاویه دید متفاوتی سیاست‌هایی همچون چندجانبه‌گرایی و تعاملات بین‌المللی را در دستورکار سیاست خارجی خود قرار دهد.

جدول ۱- چارچوب مفهومی تبیین ابعاد شخصیتی باراک اواما در اقتصاد سیاسی بین‌الملل

بعد شخصیتی	شاخصه‌های رفتاری	زمینه‌های تاثیرگذار بر اقتصاد سیاسی بین‌الملل
برون‌گرایی	مهارت‌های ارتباطی قوی، تمایل به دیپلماسی چندجانبه و تعاملات بین‌الملل و تمایل به ریسک‌پذیری متعادل	توسعه روابط اقتصادی و تجاری با کشورها، تعمیق روابط تجاری با اروپا، کمک‌های مالی و اقتصادی و شراکت اقتصادی جامع منطقه‌ای
توافق‌پذیری	تمایل به اجماع، پرهیز از تنش و چند جانبه‌گرایی	تعامل با نهادهای بین‌المللی، روابط تجاری گسترده‌تر با اروپا و چین، توافقنامه تسهیل تجارت
وظیفه‌شناسی	تبیین اهداف بلند مدت	توافق ترانس پاسیفیک، تاکید بر تجارت عادلانه و کمک‌های مالی و اقتصادی
روان‌رنجوری	ثبات هیجانی و کنترل فشار روانی	مدیریت بحران‌های اقتصادی
گشودگی به تجربه	تمایل به نوآوری و درک دیدگاه‌های مختلف	رویکرد نوین در جهت همکاری‌های اقتصادی با شرق آسیا و توافق هسته‌ای با ایران

منبع: گردآوری توسط نویسندگان

در جدول بالا، هر یک از ابعاد پنج‌گانه شخصیت اوباما با شاخص‌های مشخصی قابل ردیابی است که در تصمیمات کلان سیاسی و اقتصادی منعکس شده است. این شاخص‌ها زمینه مناسبی را برای اتخاذ سبک رهبری منحصر به فرد ایجاد کرده که تبلور آن در بسیاری از کنش‌های اقتصادی بین‌الملل قابل مشاهده است. بدین ترتیب، اتخاذ استراتژی‌هایی مانند احیای سیاست چندجانبه‌گرایی، چرخش به شرق، تعاملات دیپلماتیک با ایران و تأکید بر تجارت عادلانه؛ تنها بخشی از نتایجی است که از پیوند میان ویژگی‌های شخصیتی اوباما و سیاست خارجی وی در عرصه بین‌الملل منعکس می‌گردد که در ادامه به تبیین استراتژی‌های اقتصادی-تجاری اتخاذ شده توسط اوباما بر اساس مولفه‌های شخصیتی وی پرداخته خواهد شد.

۴. اقدامات اقتصادی اوباما در دوران ریاست جمهوری و تأثیر آن بر نظم اقتصاد بین‌الملل

باراک اوباما با ویژگی شخصیتی دیپلماتیک خود توانست نقش بی‌بدیلی در شکل‌گیری و پیشبرد توافقات بین‌المللی ایفا کند. استراتژی و رویکرد اوباما به تجارت بین‌الملل مبتنی بر همکاری و استفاده از راهکارهای نوین در جهت دستیابی به اجماع پایه‌ریزی شد و وی توانست با بهره‌گیری از توانایی‌های ارتباطی مبتنی بر گفت‌وگو که نشأت گرفته از روحیه توافق‌پذیری وی است؛ کشورهای مختلف را به گفت‌وگو و حل مسالمت‌آمیز اختلافات تشویق کند؛ که در ادامه به برخی از تلاش‌های باراک اوباما مانند انعقاد توافقات تجاری بین‌المللی، توسعه روابط اقتصادی با کشورهای جهان، اتخاذ سیاست‌های مالی مانند کمک‌های اقتصادی، سرمایه‌گذاری و استراتژی وام‌دهی به کشورهای در حال توسعه و شراکت اقتصادی جامع منطقه‌ای اشاره می‌شود.

۱- سیاست‌های اقتصادی-تجاری بین‌الملل

۱-۱- توافقات تجاری بین‌الملل و سرمایه‌گذاری بین‌المللی

در دوران ریاست جمهوری باراک اوباما، توافقات تجاری بین‌الملل به یکی از ارکان اصلی در سیاست اقتصادی ایالات متحده آمریکا مبدل گشت. وی با تأکید بر اهمیت تجارت آزاد، توافقاتی مانند مشارکت ترانس پاسیفیک و توافق تجارت آزاد با کره جنوبی را برای تقویت رشد اقتصادی و مقابله با نفوذ چین در آسیا به کار گرفت. این توافقات نه تنها اقتصاد جهانی را متحول ساخت؛ بلکه به ارتقای استانداردهای در سطح بین‌المللی کمک شایانی کرد.

۱-۱-۱- توافقی ترانس پاسیفیک

رویکرد دیپلماتیک اوباما مبتنی بر آشتی‌جویی بر اهمیت مذاکره و مشارکت تأکید داشت که توافق ترانس پاسیفیک یکی از مهم‌ترین تلاش‌های وی در طول دوران ریاست جمهوریش قلمداد می‌شد که ویژگی‌های بلندپروازانه و عمل‌گرایانه شخصیت او را منعکس می‌سازد. هدف از انعقاد این توافق، ارتقای تجارت و کاهش تعرفه‌ها در میان کشورهای حاشیه اقیانوس آرام و در عین حال محدودسازی نفوذ اقتصادی چین در کشورهای منطقه بود (Kamal and Mohammed, 2017; 51) او علیرغم اعتمادبه‌نفس بالا، استراتژی و رویکرد همکاری و اقدامات را اولویت سیاست اقتصادی و تجاری خود قرار می‌داد که این اقدامات نمایانگر ویژگی گشودگی به تجربه و وظیفه‌شناسی سطح بالای وی است.

بنابراین در سال ۲۰۱۵، رئیس‌جمهور آمریکا یک قرارداد مشارکت با ۱۱ کشور حاشیه اقیانوس آرام منعقد کرد. این مشارکت، تنها یک قرارداد منطقه تجارت آزاد نبود؛ بلکه برای اصلاح و توسعه مقررات بین‌المللی در دوران پس از جنگ سرد، در جهت استانداردها و مکانیسم‌های جدیدی برای ارتقا و سازمان‌دهی فعالیت‌های فرامرزی منعقد گشت (Kamal and Mohammed, 2017; 51,52) که با هدف کاهش و حذف موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای بر روی کالاها، خدمات و بخش کشاورزی پدیدار شد و تعهدات سازمان تجارت جهانی را گسترش داد. (Congressional Research Service, 2018: 1) در حقیقت، سبک رهبری باراک اوباما به وضوح عمل‌گرایانه و با تأکید بر ایجاد توافق، چشم‌انداز استراتژیک و همکاری در تلاش بود تا محیط بین‌المللی تعاملی ایجاد کند. این ویژگی به وی کمک کرد تا چالش‌های جهانی پیچیده را به ویژه در ترویج توافقات تجاری که به دنبال باز کردن درهای معاملات تجاری و مالی با کشورهای آسیایی و تقویت شراکت در این منطقه بود را مدیریت کند (Wayne, 2010: 14).

بدین ترتیب، اوباما به سبب سطح بالایی از ویژگی گشودگی به تجربه، به دنبال انعقاد توافقی فراتر از یک منطقه تجارت آزاد عمل کرد که نمایانگر توجه وی به اهداف و تغییرات بلندمدت است و تبلوری از وظیفه‌شناسی و همچنین تعهد وی به برنامه‌ریزی منظم و پیشبرد اهداف راهبردی است که رویکرد ساختارمند مبتنی بر توجه به اهداف و منافع بلندمدت را نمایان می‌سازد.

۱-۲-۱- تعمیق روابط تجاری با اتحادیه اروپا^۱

اوباما به سبب ویژگی شخصیتی منحصر به فرد خود در جست‌وجوی ایده‌های جدید و استراتژی‌های غیر سنتی بود که تبلوری از شخصیت گشودگی به تجربه و روحیه ریسک‌پذیری وی است. این ویژگی شاخص در سیاست‌های تجاری و اقتصادی به ویژه در تلاش برای ایجاد توافقات بین‌المللی مانند توافق سرمایه‌گذاری و تجارت ترانس آتلانتیک کاملاً مشهود است. این توافق که با هدف حذف موانع تجاری و تنظیم استانداردهای جهانی آغاز شد؛ نشانگر آینده‌نگری و تمایل باراک اوباما به ایجاد فرصت‌های نوآورانه برای توسعه روابط اقتصادی-تجاری است.

در حقیقت، اقدامات باراک اوباما مانند تلاش در جهت انعقاد توافقات تجاری با کشورها نشانگر سطح بالایی از گشودگی به تجربه است که تمایل بالایی به ایده‌های نوآورانه و استراتژی‌های غیر سنتی داشت. همچنین، رویکرد منطقی - تحلیلی اوباما و برنامه‌ریزی‌های دقیق وی در مذاکرات پیچیده اقتصادی و تجاری از جمله تعمیق روابط تجاری با اتحادیه اروپا (Garrett, 2018) نشان‌دهنده ثبات هیجانی وی است که از ویژگی شخصیتی روان رنجوری پایین نشأت می‌گیرد. این ویژگی به او توانایی می‌داد تا با رویکرد منطقی و دوراندیشانه بر چالش‌های بین‌المللی فائق آید و از ایجاد تنش‌ها در فرایند مذاکرات جلوگیری به عمل آید (Winter, 2011, 1064).

۱-۲- توسعه روابط اقتصادی و تجاری با کشورها

علاوه بر انعقاد قراردادهای بین‌المللی، اوباما گسترش روابط اقتصادی و تجاری با کشورهای مختلف در سطح بین‌الملل را آغاز کرد که ارتباط نزدیک و غیرقابل‌انکاری با ویژگی‌های شخصیتی او، به ویژه گشودگی به تجربه، برون‌گرایی و توافق‌پذیری دارد. بنابراین، وی با اتخاذ رویکردی مبتنی بر استفاده از دیپلماسی تجاری، در تلاش برای بهبود روابط تجاری با کشورهای مختلف جهان برآمد که یکی از نمونه‌های قابل‌توجه آن تلاش در جهت گسترش معاملات تجاری و اقتصادی با کشور هند به عنوان یکی از قدرت‌های برتر در زمینه اقتصاد است که این امر سنگ بنایی برای ورود اوباما به منطقه آسیا-اقیانوسیه شد (Willis, 2017: 13). با توجه به سیاست تعامل ایالات متحده آمریکا در قبال منطقه آسیا-اقیانوسیه؛ دولت واشنگتن تعامل خود را با نهادهای اقتصادی منطقه به نام «همکاری اقتصادی آسیا-

¹ Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP)

اقیانوس آرام^۱ افزایش داد. همچنین امضای معاهده همکاری با آسه آن^۲ و مشارکت فعال در «اجلاس شرق آسیا» اجزای مهم سیاست محور به آسیا اوباما محسوب می‌شد (Ünsal, 2023: 52). ایالات متحده آمریکا و کره جنوبی در جهت تحکیم روابط اقتصادی دوجانبه وارد پیمان تجارت آزاد ایالات متحده آمریکا و کره جنوبی^۳ شدند (Williams, Manyin, Jurenas and Platzner, 2014: 1) که در سال ۲۰۰۷ به امضا رسید اما این قرارداد پنج سال بعد اجرایی شد و با بهبود دسترسی به بازارهای یکدیگر فرصت‌های جدیدی را برای بسیاری از بخش‌ها در کره جنوبی و ایالات متحده آمریکا ایجاد کرد (Paggi, 2014: 47). همچنین برای تقویت روابط دوجانبه، دولت اوباما به استحکام روابط موجود و طولانی مدت با ژاپن، کره جنوبی، فیلیپین و استرالیا متمرکز شد و در عین حال تعداد زیادی از روابط نوپا با اندونزی، سنگاپور، ویتنام، تایلند و برمه را آغاز کرد. همچنین، دولت واشنگتن با توسعه مشارکت جامع با اندونزی^۴ روابط مستقلى با اندونزی ایجاد کرد (Willis, 2017: 13).

یکی دیگر از فعالیت‌ها و استراتژی‌های نوین دولت اوباما که موازنه اقتصادی را متحول ساخت تلاش وی برای ایجاد روابط جامع و دوجانبه با چین بود که تبلور آن را می‌توان در گفت‌وگو استراتژیک و اقتصادی آمریکا و چین^۵ مشاهده کرد که نمایانگر بالاترین سطح روابط دوجانبه در جهت بحث در خصوص طیف گسترده‌ای از مسائل دوجانبه، منطقه‌ای و جهانی است. (Freeman and Glaser, 2011) در دوران ریاست جمهوری وی ترکیبی از استراتژی‌های تعامل و مهار در قبال چین با هدف بهبود روابط با چین در حوزه‌های نظامی و اقتصادی اجرایی شد و به عنوان یکی از نمونه‌های سیاست تعاملی در قبال چین شناخته می‌شد (Ünsal, 2023: 87) در حالی که رئیس‌جمهور پیشین یک رابطه همکاری یک‌جانبه و صریح با چین را اتخاذ کرد؛ دولت اوباما، رابطه مثبت، همکاری جویانه و همه‌جانبه بر پایه برد-برد را با پکن آغاز کرد (Ünsal, 2023: 37). در واقع، اوباما با ایجاد مکانیسم‌های جدیدی به مانند این گفت‌وگو، نشان داد که تمایل بالایی به آزمودن راهبردهای جدید و فراتر رفتن از سنت‌های رایج دیپلماتیک و تلاش برای همکاری با رقبای اقتصادی دارد. وی برخلاف روسای پیشین خود که استراتژی مقابله و رقابت را سرلوحه سیاست اقتصادی قرار می‌دادند؛ استراتژی متفاوتی را برگزید. بنابراین، تأکید

¹ Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC)

² ASEAN Treaty of Amity and Cooperation

³ The U.S.-South Korea Free Trade Agreement (KORUS FTA)

⁴ US-Indonesia Comprehensive Partnership

⁵ The U.S.-China Strategic and Economic Dialogue

بر همکاری در کنار رقابت با چین، تبلوری از تفکر خلاق و آینده‌نگری وی برای مدیریت روابط پیچیده اقتصادی و تجاری میان دو قدرت بزرگ بود که آن را می‌توان نشأت گرفته از سطح بالایی از ویژگی منحصر به فرد وی بر مبنای گشودگی تجربه قلمداد کرد. تلاش‌های او با توجه به کشورهای خاص و یا مناطق معین محدود نمی‌شد؛ بلکه وی در صدد بهبود و تقویت روابط تجاری با مناطق مختلف از جمله آسیا، اروپا و آفریقا بود. همچنین توافقنامه ارتقای تجارت آمریکا و کلمبیا^۱ در ۱۵ می ۲۰۱۲ لازم‌الاجرا شد که این توافقنامه جامع، تعرفه‌ها و سایر موانع را برای کالا و خدمات حذف و منجر به رشد اقتصادی گشت و تجارت میان دو کشور را به میزان قابل توجهی گسترش داد (U.S. Department of Agriculture, n.d.) همچنین توافقنامه ارتقای تجارت آمریکا و پاناما^۲ در ۳۱ اکتبر ۲۰۱۲ لازم‌الاجرا شد. این یک توافقنامه تجارت آزاد جامع با هدف حذف تعرفه‌ها و موانع خدمات آمریکا از جمله خدمات مالی منعقد شد (Office of the United States Trade Representative, n.d.)

در نهایت، باراک اوباما بر خلاف سلف خود، با ویژگی وظیفه‌شناسی توانست سیاست‌های اقتصادی منسجم و پایداری را مبتنی بر اهداف بلندمدت را تدوین کند. توافق پذیری او سبب شد تا بتواند روابط تعاملی و مبتنی بر همکاری را با دیگر کشورها برقرار سازد. از طرف دیگر، ویژگی گشودگی به تجربه اوباما او را قادر ساخت تا از بحران‌ها و رقابت‌های جهانی برای ایجاد فرصت‌های جدید در جهت توسعه روابط اقتصادی بهره‌مند گردد. در نهایت نیز سطح پایین روان رنجوری و ثبات هیجانی وی سبب گشت تا با نگاه منطقی به بررسی منافع اقتصادی و تجاری و گسترش روابط با کشورها در عرصه بین‌الملل بپردازد. در مجموع، ویژگی‌های شخصیتی اوباما او را به یکی از رهبران سیاسی موفق در عرصه گسترش روابط اقتصادی و تجاری مبدل ساخت.

۲- سیاست‌های پولی و مالی

با وجود بوروکراسی حاکم در سیاست‌های اقتصادی، لیکن شخصیت باراک اوباما تأثیر بسزایی در به کارگیری رویکردهای جدید برجای گذاشت که نشانگر توانایی وی در تطبیق با شرایط پیچیده اقتصادی، مدیریت بحران و طراحی استراتژی‌های پایدار بود. سیاست‌های اقتصادی و مالی وی تنها محدود به حل بحران‌های مالی داخلی و بین‌المللی نمی‌شد؛ بلکه استراتژی اوباما با نگاهی بلندمدت که ناشی از

¹ The U.S.–Colombia Trade Promotion Agreement

² The US-Panama Trade Promotion Agreement

شخصیت آینده‌نگرانه وی است؛ درصدد پایه‌ریزی اقتصادی مستحکم بر اساس کمک‌های مالی و اقتصادی به کشورهای درحال توسعه برآمد.

۲-۱- کمک‌های مالی و اقتصادی

باراک اوباما در دوران ریاست‌جمهور خود در تلاش بود تا روابط اقتصادی و تجاری آمریکا را با کشورهای درحال توسعه، به ویژه کشورهای آفریقایی تقویت کند. سیاست‌های اقتصادی وی نه تنها بر مبنای ایجاد بستری مناسب جهت رشد اقتصادی طراحی شد؛ بلکه در پی کاهش فقر، افزایش فرصت‌های شغلی و گسترش مشارکت‌های اقتصادی هدفمند اتخاذ گردید. بنابراین، اوباما با الهام از ارزش‌های توسعه پایدار و با اتکا بر ویژگی‌های شخصی، از جمله وظیفه‌شناسی، گشودگی به تجربه و توانایی برقراری ارتباطات مؤثر که نشأت گرفته از شخصیت برون‌گرای وی است؛ توانست چارچوب‌های جدیدی برای تعامل اقتصاد با آفریقا ایجاد کند. باراک اوباما با شخصیت مسئولیت‌پذیر و هدفمند خود، بر ضرورت تقویت رشد اقتصادی پایدار و کاهش فقر در کشورهای آفریقایی تأکید داشت. بنابراین، وی از طریق اتخاذ استراتژی‌هایی همچون برنامه‌های ترجیح تجاری^۱ و به موازات آن تصویب برنامه سیستم ترجیحات عمومی^۲ در جهت فراهم ساختن فرصت‌هایی برای کشورهای فقیر برآمد. (Trade Policy Agenda Office of the U.S. Trade Representative, 2015: 44) همچنین توافقنامه‌های تجاری و سرمایه‌گذاری، چارچوب و اصولی در جهت گفت‌وگو در خصوص موضوعات تجاری و سرمایه‌گذاری با یازده کشور جامعه اقتصادی منطقه‌ای در جنوب آفریقا، جامعه آفریقایی شرقی^۳ و اتحادیه اقتصادی پولی آفریقایی غربی (Institute for Democratic Governance, 2014: 26) ایجاد کرد و با اجرایی ساختن سایر برنامه‌های تجاری ترجیحی تلاش کرد تا فرصت‌های اقتصادی جدیدی را برای کشورهای درحال توسعه فراهم سازد. این اقدامات نشانگر تلاش وی برای مدیریت مسئولانه اقتصاد جهانی و ایجاد فرصت‌های برابر جهانی بود. همچنین، در تعاملات دیپلماتیک و نشست‌هایی مانند اجلاس ابتکار رهبران جوان آفریقایی^۴، (Toghyani and Arabahmadi, 2020: 185) شخصیت برون‌گرای اوباما برجسته گشت و مهارت ارتباطی او، رهبران آفریقایی را متقاعد کرد تا در جهت منافع مشترک اقتصادی و تجاری

¹ US Trade Preference Program

² US Trade Policy Agenda Program

³ East African Community (EAC)

⁴ Young African Leaders Initiative

همکاری کنند. نتایج این اقدامات را می‌توان در افزایش ۷۰٪ سرمایه‌گذاری مستقیم ایالات متحده آمریکا در کشورهای آفریقایی به وضوح مشاهده کرد (Toghyani and Arabahmadi, 2020: 185)

علاوه بر توافقنامه‌های تجاری و اقتصادی که دولت اواما با کشورهای آفریقایی در جهت تسهیل معاملات تجاری منعقد کرد؛ اقداماتی نوین در قالب کمک‌های مالی نیز اتخاذ شد؛ از جمله آن، معاهدات سرمایه‌گذاری دوجانبه^۱ است که به مثابه ابزاری در جهت کمک‌رسانی به کشورهای آفریقایی استفاده می‌شد (Institute for Democratic Governance, 2014: 26). هدف اواما نه تنها سیاست تجاری بر اساس به‌روزرسانی نظم اقتصاد جهانی بود، بلکه درصدد گسترش کمک‌های مالی از طریق ابتکاراتی همچون قانون رشد و فرصت^۲ در آفریقا برآمد (Trade Policy Agenda Office of the U.S. Trade Representative, 2015: 8). همچنین به جای تمرکز بر کمک‌های سنتی، رویکردی مبتنی بر توسعه پایدار را اتخاذ کرد که بر ایجاد فرصت‌های تجاری و اقتصادی تأکید ویژه‌ای داشت. این عملکرد اواما ریشه در ویژگی شخصیتی وی دارد که بر اساس گشودگی به تجربه به دنبال سیاست‌ها و برنامه‌های نوآورانه و تحول‌آفرین نظیر تجارت آفریقا^۳، قدرت آفریقا^۴ و تغذیه آفریقا^۵ برآمد (White house, n.d.):

1) با این وجود؛ بسیاری امیدوار بودند که اواما با پیشینه آفریقایی و آمریکایی کمک‌های مالی-اقتصادی با ابعاد گسترده‌تری به کشورهای آفریقایی اهدا کند؛ با این حال، اواما بسیار کمتر از آنچه مردم انتظار داشتند نگاه آفریقایی-آمریکایی را سرلوحه سیاست‌های اقتصادی خود قرار داد (Toghyani and Arabahmadi, 2020: 198) بدین ترتیب، تطابق‌پذیری باراک اواما نیز در سیاست‌های اقتصادی وی به وضوح مشهود است؛ به ویژه تلاش وی برای ایجاد تعادل میان انتظارات مردم کشورهای آفریقایی به سبب پیشینه آفریقایی و تلاش در جهت دوری از اتهاماتی نظیر آفروستریسم؛ بنابراین اواما به جای تمرکز صرف به کمک‌های بشردوستانه، استراتژی‌های نوینی همچون ابتکار رهبری جوانان آفریقایی را در جهت ایجاد فرصت‌های اقتصادی و توانمندی جوانان آفریقایی اجرایی ساخت (Toghyani and Arabahmadi, 2020: 185). که نشانگر تمایل وی برای ارائه راه‌حل‌های جدید و پایدار به چالش‌های قدیمی و سنتی و منعکس‌کننده نگرش بلندمدت وی برای دستیابی به اهداف طولانی‌مدت است.

¹ Bilateral Investment Trades

² African Growth and Opportunity Act

³ Trade African

⁴ Power African

⁵ Feed the Future

۳- مشارکت و نقش مؤثر در نهادها و سازمان‌های مالی بین‌المللی

۳-۱- تعهد به قوانین تجارت جهانی

۳-۱-۱- تأکید بر تجارت عادلانه

دستور کار تجاری اوپاما در جهت رفع موانع خارجی بر صادرات آمریکا، افزایش استانداردهای جهانی و اجرای حقوق تجاری عادلانه متمرکز می‌شد. این سیاست‌ها و رویکردها نه تنها در جهت تقویت موقعیت ایالات متحده آمریکا در عرصه تجارت بین‌المللی بلکه در جهت توسعه پایدار طراحی شدند. شخصیت اوپاما، از جمله مسئولیت‌پذیری و ثبات احساسی، در تدوین و اجرای این سیاست‌ها نقش کلیدی ایفا کرد؛ از جملات اقدامات وی، ارائه ۲۴ پرونده اجرای تجارت به سازمان تجارت جهانی در جهت تقویت عدالت تجاری (Froman, 2017: 2) برای اجرای قوانین و ایجاد شرایط عادلانه برای تمامی بازیگران بین‌المللی است که این رویکرد بازتاب‌دهنده ویژگی مسئولیت‌پذیری و تعهد به اجرای عدالت در سطح جهانی است. همچنین باراک اوپاما به صراحت بیان داشت که در صدد اجرایی سازی استانداردهای جهانی و قوانین تجارت عادلانه است و سیاست‌هایی را در جهت دستیابی به این اهداف در دستور کار قرار داد که عبارتند از: ۱- ارائه پرونده‌های تجاری جهت تغییر قوانین بازی عادلانه ۲- به‌روزرسانی سیستم تجاری چندجانبه و توجه به مسائل نوظهور، از جمله مسائل مرتبط با کشورهای در حال توسعه ۳- اتخاذ قراردادهای دوجانبه، منطقه‌ای و چندجانبه در جهت تقویت شراکت تجاری و سرمایه‌گذاری (Froman, 2017: 2) که تبلوری از تجربه‌پذیری و انعطاف‌پذیری وی در مواجهه با چالش‌های نونین قرن بیست‌ویکم و در گامی فراتر نشانگر تعهد وی به عدالت و توسعه اقتصادی فراگیر است که ریشه در وظیفه‌شناسی او دارد.

۳-۱-۲- حمایت از توافقنامه تسهیل تجارت

اقدامات اوپاما در زمینه تجاری، از جمله امضای قانون اولویت‌های تجاری و مسئولیت دوحزبی کنگره^۱ و حمایت از معاهدات تجاری چندجانبه مانند موافقت‌نامه تسهیل تجارت^۲ نشانگر سطح بالایی از ویژگی تجربه‌پذیری وی است؛ او همواره به دنبال نوآوری و ایجاد تغییرات مثبت در سیاست جهانی و نظام بین‌الملل اقتصادی بوده و پذیرش استانداردهای بالا و به‌روزرسانی قوانین تجارت جهانی، نمایانگر آمادگی وی در جهت پذیرش تجربیات جدید و به کارگیری استراتژی‌های نونین در سطح بین‌الملل

¹ The Bipartisan Congressional Trade Priorities and Accountability Act (TPA)

² Trade Facilitation Agreement (TFA)

است. او با تدوین و پیشبرد توافقات تجاری و امضای قانون اولویت‌های تجاری و مسئولیت دوحزبی کنگره و همچنین تقویت موقعیت ایالات متحده آمریکا در سازمان تجارت جهانی گام‌های مؤثری برای تحقق اهداف بلندمدت اقتصادی برداشته است (Froman, 2017: 2). بنابراین، رهبری او با نشان‌دهنده ترکیبی از گشودگی به تجربه، ثبات هیجانی و توافق‌پذیری است. این ویژگی‌ها به او این امکان را می‌دهد تا با استفاده از رویکردهای خلاقانه و دیپلماسی، توافقات مهمی را شکل دهد. تلاش‌های او برای هماهنگ‌سازی اقتصادی و تجاری در سطح بین‌المللی، از جمله حذف موانع و تنظیم استانداردهای جدید، نه تنها بازتابی از شخصیت وی است، بلکه تأثیرات مهمی در توزان سیاست‌های جهانی برجای گذاشت.

۳-۲- شراکت اقتصادی جامع منطقه‌ای

دوران ریاست جمهوری باراک اوباما یکی از مهم‌ترین مقاطع تاریخی برای تحول در همکاری‌های اقتصادی بین‌المللی به ویژه مشارکت‌های منطقه‌ای قلمداد می‌شود. در این دوران اوباما با تمرکز بر همکاری‌های دو و چندجانبه و ترویج توسعه پایدار، تلاش کرد تا نظام اقتصادی را به سوی ساختاری فراگیرتر و متعادل‌تر هدایت کند. ارتقای جی ۲۰ به رهبران کشورهای که حدود ۸۵٪ از تولیدات اقتصادی جهان را نمایندگی می‌کردند؛ کمک کرد تا برای دستیابی به رشد جهانی قوی، پایدار، متعادل و فراگیر؛ همکاری خود را آغاز کنند (Office of the Press Secretary, 2015) این سیاست‌ها و رویکردهای اوباما در کنار واکنش‌های وی به بحران‌های مالی جهانی در جهت ارتقای وضعیت اقتصادی و تلاش برای حل بحران‌های مالی جهانی، تبلوری از ویژگی‌های شخصیتی وی است که در ادامه به تبیین و بررسی آن در قالب شراکت اقتصادی جامع منطقه‌ای پرداخته می‌شود.

اوباما با برخورداری از توانایی‌های بالای ارتباطی و نگرش مثبت به همکاری‌های بین‌المللی، به سرعت نقش گروه جی ۲۰ را در مدیریت بحران اقتصادی جهانی تقویت کرد. همچنین، تعهد وی به توسعه پایدار و اصلاحات ساختاری، بیانگر وظیفه‌شناسی و مسئولیت‌پذیری او در برابر چالش‌ها و بحران‌های جهانی است؛ از جمله این اقدامات می‌توان به تعهد برای افزایش مشارکت زنان در نیروی کار، حذف تدریجی یارانه سوخت‌های فسیلی و اجرای راهبردهای ایجاد شغل اشاره کرد. در همین راستا، اوباما با میزبانی اولین نشست وزرای کار و اشتغال گروه جی ۲۰ در سال ۲۰۱۰ تلاش کرد تا استانداردهای زندگی و رفاه عمومی را در سطح جهانی ارتقا دهد (The Annual Report of the Council of Economic Advisers, 2017: 55). او با رویکردی مبتنی بر گشودگی به تجربیات جدید و برون‌گرایی، فرصت‌های

اقتصادی نوظهور را در آسیا شناسایی و از ظرفیت‌های بالقوه اقتصادی منطقه‌ای مانند چین، اندونزی و ویتنام بهره‌برداری کرد و تعاملات دیپلماتیک و مذاکرات متعدد با رهبران آسه آن را گسترش داد. همچنین، انعقاد معاهدات تجاری و پیگیری برنامه‌هایی همچون برنامه اقدام آسه آن-آمریکا^۱ نشان می‌دهد که نگاه اوباما به سیاست بین‌الملل، نگاهی آینده‌نگر است که بر اساس همکاری‌های متقابل و چندجانبه استوار شد (Vijaya, 2021: 237). در نهایت، شخصیت متعادل، انعطاف‌پذیر و دوراندیش باراک اوباما این امکان را به وی داد تا برخلاف جورج دبیلو بوش که فردی ایدئولوژیک، یک‌جانبه‌گرا و سازش‌ناپذیر بود؛ عمل کند (Wayne, 2010: 5) و نقشی کلیدی در پیشبرد اهداف دیپلماسی اقتصادی ایالات متحده آمریکا ایفا سازد. در حقیقت، انعطاف‌پذیری و توانایی وی در درک نیازها و دغدغه‌های شرکای تجاری سبب گشت اعتماد متقابل شکل گیرد و فضایی برای همکاری‌های سازنده و پایدار فراهم شود. سطح بالایی از توافق‌پذیری و برون‌گرایی، وی را به سوی انعقاد معاهداتی سوق داد که نه تنها اهداف کوتاه‌مدت اقتصادی را محقق می‌ساخت؛ بلکه چشم‌اندازهای بلندمدت در حوزه‌های توسعه پایدار، محیط‌زیست و ایجاد توازن در نظام اقتصاد بین‌الملل و سیاست‌های تجارت عادلانه را به دنبال داشت. بنابراین، شخصیت منحصربه‌فرد اوباما برخلاف روسای جمهور پیشین و توانایی وی در ایجاد اجماع بین‌المللی، او را به یکی از چهره‌های شاخص و تأثیرگذار در عرصه اقتصاد جهانی مبدل ساخت.

نتیجه‌گیری

در دهه‌های اخیر، تحولات متعدد و پویایی نظام بین‌الملل سبب گشت تا جهت تبیین دقیق بحران‌ها در عرصه جهانی توجه به ابعادی نوین از سیاست بین‌الملل فزونی یابد و دیگر کارگزاران به مانند گذشته تنها در چارچوب ساختارهای بین‌الملل موردبررسی قرار نگیرند. رهبران سیاسی در عرصه امروزی نه تنها مجری سیاسی؛ بلکه با توجه به شرایط متغیر بین‌المللی، تصمیم‌گیرندگانی خلاق هستند که در شرایط اضطراری مناسب‌ترین تصمیمات را اتخاذ می‌کنند. باراک اوباما نمونه‌ای از رهبرانی است که توانست با تکیه بر شخصیت منحصربه‌فرد همچون انعطاف‌پذیری، توانایی در برقراری روابط دیپلماتیک، رویکردهای همکاری‌جویانه و تأکید بر عقلانیت در فرایند تصمیم‌گیری؛ سیاست‌هایی را اجرا سازد که هم پاسخگوی ساختارها باشد و هم تغییرانی مثبت در روابط اقتصاد جهانی ایجاد نماید. بنابراین، از منظر ویژگی‌های شخصیتی، اوباما به دنبال روابط چندجانبه و دیپلماسی بین‌المللی گسترده؛ از جمله

¹ ASEAN-US Plan of Action

فزایش سرمایه صندوق بین الملل پول، تقویت همکاری‌های مالی با کشورهای جهان و اعمال سیاست‌های اصلاحی در نهادهای اقتصاد جهانی مانند صندوق بین الملل پول و همچنین انعقاد توافقات با اتحادیه اروپا و منطقه آسیا-پاسیفیک است که تبلوری از رویکرد چندجانبه و همکاری جویانه وی می‌باشد. این اقدامات نه تنها به تثبیت وضعیت اقتصادی کمک شایانی کرد؛ بلکه بستری برای رشد اقتصادی پایدار و متعادل در سطح جهانی را پایه‌ریزی می‌کند. تصمیمات سیاسی و اقتصادی باراک اوباما تنها محدود به ویژگی‌های شخصی وی نمی‌شد و عوامل و مؤلفه‌هایی دیگری همچون ساختارهای سیاسی و اقتصادی داخلی ایالات متحده آمریکا نقشی اساسی در فرایند سیاست‌گذاری و تصمیمات سیاست خارجی ایفا کردند. اما آنچه باید بدان توجه ویژه‌ای مبذول داشت بحث شخصیت به مثابه متغیری مستقل و تأثیرگذار در کنار سایر مؤلفه‌های مؤثر در عرصه بین الملل است که روابط سیاسی و اقتصادی میان کشورها را پایه‌ریزی می‌کند. در این میان، مقایسه اوباما با روسای پیشین ایالات متحده آمریکا به ویژه جورج بوش پسر می‌تواند درکی بهتری از اهمیت ویژگی شخصیتی در فرایند تصمیم‌گیری‌های سیاسی را نشان دهد. بنابراین، اوباما به عنوان سیاستمداری عمل‌گرا و خویشتندار با رویکردی دیپلماتیک و انعطاف‌پذیر به مسائل جهانی گام‌های مؤثری را در جهت تقویت همکاری‌های چندجانبه و گسترش روابط اقتصادی در قالب‌های مختلف مانند سرمایه‌گذاری، کمک‌های مالی و پایه‌ریزی توافقات و سیاست‌های تجاری عادلانه برداشته است. در نقطه مقابل، بوش با شخصیت محافظه‌کارانه و تهاجمی خود، تمرکز بیشتری بر مسائل امنیتی-نظامی داشته؛ بنابراین سیاست‌های جنگ‌محورانه بوش پسر نشانگر سطح بالایی از روان رنجوری و در نقطه مقابل سطح پایینی از روحیه توافق‌پذیری وی است. بدین ترتیب، اگرچه ساختارهای بین‌المللی بستر اصلی فعالیت رهبران را شکل می‌دهند، لیکن در دوران مدرن، کارگزاران با ویژگی‌های منحصربه‌فرد خویش، در شرایط بحرانی که نیازمند تصمیم‌گیری‌های سریع و آینده‌نگرانه نقش بی‌بدیلی را در شکل‌دهی به تحولات جهانی ایفا می‌کنند. در نهایت، اگرچه ساختارهای بین‌المللی همچنان بستری برای سیاست‌گذاری هستند؛ لیکن تحولات سریع در عرصه جهانی سبب گشته تا شخصیت و توانایی رهبران سیاسی به عنصری تعیین‌کننده و بی‌بدیل در عرصه بین‌الملل مبدل گردد که نمونه‌ای از آن را می‌توان در دوران ریاست جمهوری ترامپ مشاهده کرد که سطح بالایی از روان رنجوری وی سبب گشت تا سیاست‌ها و استراتژی‌های اقتصادی مانند جنگ تجاری را اتخاذ نماید و موازنه اقتصادی جهان را با تحولی شگرف مواجه ساخت. بنابراین، کارگزاران سیاسی امروز نه تنها مجریان سیاست جهانی، بلکه معمارانی برای آینده روابط بین‌الملل هستند؛ به گونه‌ای که ویژگی‌های فردی آنان در فرایند

تصمیم‌گیری‌های سیاسی می‌تواند مسیر تحولاتی فراتر از اقتصاد سیاسی بین‌الملل را رقم بزند و ابعاد گسترده‌تری از نظم جهانی را در برگیرد. در نهایت به عنوان دستاورد پژوهش می‌توان بیان کرد که شناخت شخصیت رهبران سیاسی به سیاست‌مداران و دیپلماتیک‌های ایرانی کمک خواهد کرد تا فرصت‌های بیشتری را برای ایجاد همکاری‌های دو و چندجانبه شناسایی و موقعیت‌های منحصر به فردی را با کاهش میزان ضرر منافع ملی تعیین نمایند.

References

- Business Because (2024), "Leadership Lessons from Barak Obama", See: 22-11-2024, Available at: [Leadership Lessons from Barack Obama](#).
- Cherry, K (2024), "Personality Theories in Psychology", See: 15-11-2024, .Available at: <https://www.verywellmind.com/personality-psychology-study-guide-2795699#:~:text=The%20trait%20theory%20approach%20is,to%20behave%20in%20certain%20ways.>
- Congressional Research Service (2018), **TPP: Overview and Current Status**.
- Dongare, N.S (2022), "Political Psychology: Concept, Meaning, Significance and History", **The International Journal of Indian Psychology**, 10(3), 1519-1525.
- Elad-Strenger, J. and Mintz, A (2015), "Political Psychology", **Interdisciplinary Center Herzliya**, 1-10.
- Froman, M (2017), "Trade, Growth, and Jobs, US Trade Policy in the Obama Administration", **Executive Office of the President of the United States**, 1-9.
- Freeman, Ch. and Glaser, B.S (2011), "The U.S.-China Strategic and Economic Dialogue. Center for Strategic and International Studies (CSIS)", See: 09-12-2024, Available: [The U.S.-China Strategic and Economic Dialogue](#).
- Geeknack (2020), "Barak Obama-Leadership Style & Principles", See: 29-10-2024, Available at: [Barack Obama Leadership Style & Principles - Geeknack](#)..
- Grant, A.M., Grino, F. and Hofmann, D.A (2011), "Reversing the Extraverted Leadership Advantage: The Role of Employee Proactivity", **Academy of Management Journal**, 54(3), 528-550.
- Garrett. C.S (2018), "Constructing narratives of global order: The Obama presidency, TPP, TTIP, and the contested politics of geoeconomics", **Atlantic Studies**, 1-21.
- Harris, C (2019), "Missing the Mark: Obama and Trump's use of similar communication strategies" **Political Science**, 9-42.
- Institute for Democratic Governance (2014), "U.S.-Africa Relations", **Anglophone West Africa Position Paper**, 1-69.
- Jishe, F (2015), "Diplomatic Strategy Transformation of the Obama Administration", **International and Strategic Studies Report**, 22, 1-8.

- Johannesson, A (2016), "The Power of Personality in Decision-Making; A Study of Obama's Decision to Launch Air Strikes in Syria. Bachelor thesis", **Uppsala University**.
- Kamal, M and Mohammed, K.H (2017), "Obama and Transformation Strategy from the Middle East to the Asia-Pacific Region", **Asian Social Science**, 13(6),46-54.
- Kerry, J (2017), "Cabinet Exit Memo. U.S Department of State", See: 20-11-2024, Available at: <https://2009-2017.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/01/266480.htm>.
- Levy, R (2010), "The Unity of Division: A Rhetorical Analysis of Selected Speeches from Barak Obama's 2008 Presidential Campaign. Master Thesis", **Nova Southeastern University**.
- Lim, A.G.Y (2023), "Big Five Personality Traits: The 5-Factor Model of Personality", Reviewed by Saul McLeod, Verywellmind, See: 29-10-2024, Available at: [Big 5 Personality Traits: The 5-Factor Model of Personality](#).
- McAdams, D.P. and Pals, J.L (2006), "A NEW Big Five, Fundamental Principles for Integrative Science of Personality", **The American Psychological Association**, 61(3), 204-217.
- McAdams, D. P (1992), "The Five-Factor Model in Personality: A Critical Appraisal", **Journal of personality**, 329-361.
- Mcdermott, R (2004), "Political Psychology in International Relations", Michigan: The University of Michigan.
- Nunlist, C (2016), "The Legacy of Obama's Foreign Policy", **CSS Analysis**, (188), 1-4.
- Nesbitt-Larking, P., Kinnvall, C., Capelos, T. and Dekker, H (2014), "The Palgrave Handbook of Global Political Psychology", Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Office of the Press Secretary (2015), "Fact Sheet: The 2015 G-20 Summit in Antalya, Turkey", **The White House**, 1-10.
- Office of the United States Trade Representative (n.d.), "U.S.- Panama Trade Promotion Agreement", See: 12-11-2024, Available at: [U.S.- Panama Trade Promotion Agreement | United States Trade Representative](#).
- Paggi, M (2014) "Implications of the US -South Korea Free Trade Agreement on Agricultural Exports from the US", **Journal of Economic & Financial Studies**, 46-56.
- Pfiffner, J.P (2011), "Decision making in the Obama White House", **George Mason University**, 1-22.
- Remnick, D (2010), "The Bridge: The life and Rise of Barak Obama", New York: A Knopf eBook.
- Renshon, S.A (2012), "Barak Obama and the Politics of Redemption", New York: Routledge.
-
- Rak, S., and Coffin, J (2013), " Affordable Care Act", **The Journal of Medical Practice Management**.
- Shabani, H (2018), "Personality and Big Five Factor Models of Personality", **Vision International Referred Scientific Journal**, 3 (1), 105-118.
- Soto, Ch.J. and Jackson, J.J (2015), "Five-Factor Model of Personality", **Willy Online Library**, 1-24.
- Thompson, E.R (2008), "Development and Validation of an International English Big-Five Mini-Markers", **Personality and Individual Differences**, 45, 542-548.
- The Annual Report of the Council of Economic Advisers (2017), "Economic report of the President".

- Toghyani, A. and Arabahmadi, A (2020), "US Strategy toward Africa and Trump's Rivalry Competition: A Neo-Classical Approach", **University of Tehran**, 4(1), 177-212.
- Trade Policy Agenda Office of the U.S. Trade Representative (2015), "The President's Trade Agenda", 1-47.
- U.S. Department of Agriculture (n.d.), "**Colombia Trade Agreement. Foreign Agricultural Service**", Foreign Agricultural Service, See: 10-11-2024, Available at: <https://fas.usda.gov/topics/colombia-trade-agreement#:~:text=The%20United%20States%2DColombia%20Trade,trade%20between%20the%20two%20countries..>
- Vijaya, P (2021), "Comparative Study of US Policy Towards Asia-Pacific under Obama and Trump: Change or continuity?", **International Journal of Research and Analytical Reviews (IJRAR)**, 6(1), 234-247.
- Wayne, S.J (2010.) "The Impact of Personality on Performance: Barak Obama in the Presidency", **Conference on American University at Sharjah**, 1-14.
- White House (n.d.), "Fact Sheet: President Obama Signs Two Bills Into Law to Rewrite the Rules of Global Trade", 1-4. See:04-12-2024, Available at: [obamawhitehouse.archives.gov.pdf](http://obamawhitehouse.archives.gov/pdf).
- Willis, CH (2017), "The Obama Pivot to Asia: An Analysis of the Fundamentals", UNF Theses and Dissertations. **University of North Florida**.
- Williams, B. R., Manyin, M.E., Jurenas, R. and Platzer, M.D (2014), "The U.S. South Korea Free Trade Agreement (KORUS FTA): Provisions and Implementation", **Congressional Research Service**, 1-54.
- Winter, D. G (2011), "Philosopher-King or Polarizing Politician? A Personality Profile of Barack Obama", **Political Psychology**, 32 (6), 1059-1081.
- Ünsal, K (2023), "Continuity and Changes in U.S. Foreign Policy Towards China: Obama and Trump Administration. Thesis" **The Graduate School of Social Sciences of Middle East Technical University**.